

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: főtca, 203. szám.
Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:
Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.
Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:
vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 50 „

HIRDETÉSI DÍJ:
háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitván minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadhatók el.

Előfizetési felhívás

EPERJESI LAPOK

társadalmi s gazdasági hetilapra.

Előfizetési feltételek.

Egész évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 50 „

Az előfizetési pénzek az **Eperjesi Bank-egylet könyvnyomdájába** intézendők.
Vidéki előfizetések legelőszörüben postaltalvánnyal eszközölhetők.

Megyei élet.

A múlt számban közöltük a f. hó 12-én és folytatólag tartott törvényhatósági bizottság közgyűlésének főbb mozzanatait.

Az ott közlöttekhez kiegészítőleg hozzátesszük még a következőket.

A hanusfalvi járás szolgabirójának lekötése folytán ezen állomás megüresedvén, arra a közgyűlés által jóváhagyott főispáni intézménnyel a raszlaviczi járás szolgabirója lón helyettesítőként kiküldve.

Ezen főispáni intézménynek egyik intenciója az volt, hogy a megyei közönség körében a szolgabirói járasok jelenlegi számának apasztása iránt már több ízben nyilvánult óhajok teljesítésére a tér előkészítessék.

Együttal javaslatba hozta a főispán, hogy a megyei szervezési szabályrendeletnek ily értelemben leendő revisiója végett egy választmány küldessék ki.

A megyei közgyűlés a raszlaviczi szolgabiró helyettesítését elrendelő intézkedéshez — mint érintők — hozzájárult, az ennek folytán megürlt ezen járásbeli szolgabirói állomást mindazáltal a legközelebbi tisztújításig választás utján betölteni határozta.

E választás fogja képezni az aprilhó első felében tartandó rendkívüli közgyűlésnek is egyik tárgyát.

A szervezési szabályrendelet revisióját illetőleg, a közgyűlés a főispáni javaslatot magáévá tévén azt határozta, hogy ez ügyben az állandó választmány saját kebeléből küldjön ki egy bizottságot.

Eltelkintve attól, hogy a szolgabirói intézménynek a legújabbban alkotott s még alkotandó törvényhozási intézkedésekhez képest is a dolog természete szerint több tekintetben módosulnia kell, szükségesnek mutatkozik a szervezési szabályrendelet revisiója különösen azon, általunk a múlt számban közölt belügyministeri rendeletnél fogva, mely a szolgabirói segédek intézményének életbeléptetéséről szól.

Hogy mily arányban s mily kulcs szerint fog javaslatba hozni a szolgabirói járasok számának leszállítása, erre vonatkozólag még ez idő szerint semmi biztosat nem irhatunk.

Mégis e tekintetben időszerűnek tartjuk azon, egy előbbi megyei közgyűlés alkalmával tett indítványra emlékeztetni, mely szerint a jelenlegi tizenkét szolgabiró járás hatra volna apasztandó.

Akkor talán még időelőtti volt a járasok számának felenyire való leszállítását követelni; most azonban, midőn a szolgabirói

segédek intézményének életbeléptetéséről van szó, ez indítvány mindenestre elég érett arra, hogy komoly megfontolás tárgyát képezze. Még pedig annál is inkább, mivel az említett ministeri rendelet a „költésgazdálkodás nélküli kivitelre“ kiváló súlyt fektet, a mint ez annak következő passusából világosan kiderül.

„... felhívom a megye közönségét, hogy a szolgabirói segédek rendszeresítésének kérdését tanácskozása tárgyává tévén, szervezeti szabályzatának ez érdembeni kiegészítése iránt javaslatot készítsen, — és egyszersmind mutassa, az ezen állomások rendszeresítésével járó kiadások az általam megállapított folyó évi költségvetés szerint rendelkezésre álló összeg keretében a közszolgálat hátránya nélkül eszközölhető fedezeti módozatát, miután a mint fentebb is kijelentettem, az állam, illetve az adózó polgárok anyagi helyzete a legnagyobb takarékosságot parancsolván a folyó évre költségvetésileg megállapított javadalmasz növeléséről szó nem lehet.“

Eperjes sz. kir. város költségvetése a megyei bizottmány közgyűlésében.

Lapunk egy előbbi számában említést tettünk arról, hogy városunknak 1877. évi, általunk ismeretett, költségvetésének jóváhagyására nézve a megyei állandó választmányban nehézségek merültek fel.

Az alábbiakban közöljük a jóváhagyás megtagadásának indokait magában foglaló közgyűlési határozatot, mely már azon oknál fogva is érdekes, mivel sz. kir. Eperjes városnak ez az első költségvetése, mely a megyei közgyűlés által tárgyalatott.

Olvastatott Eperjes sz. kir. város közönségének jelentése, melylyel ezen város 1877. évi költségvetése a pénzügyi s gazdasági szakosztály tárgyalásairól felvett jegyzőkönyvekkel együtt azon megjegyzéssel felterjesztetik:

1. hogy ezen költségvetés a f. hó 7-én tartott bizottsági közgyűlésben tárgyalatván, a kiadások 11 tételében becsúszott sajtóhiba 3253 frtról 57 krról, 2353 frt. 57 krra kiigazított, a kiadások 13 tétele alatt indítványba hozott 800 frtnyi összeg 1600 frtra emeltetett s ezen változás mellett minden további tételeiben elfogadtatott.

2. hogy miután a költségvetésileg előirányzott bevétel községi pótdadó nélkül 86,780 frt. 79. kr. — a kiadás ellenben 97,669 frt. 16 krt. tesz s ekként 10,888 frtnyi hiány mutatkozik. Ennek fedezése tekintetéből a több évek óta fennálló egyenes állama dó utáni tíz százalékos községi pótdadó a f. évre is fentartatni határozatott, végre:

3. hogy miután e címen 6800 frtnyi bevétel várható az ezen felül még mutatkozó 4000 frtnyi hiányt a vám- és helypénzszedő jogból bizton remélhető jövedelemzaporodásból is egyik vagy másik kiadási címben megtakarításokból reménység van fedezhetni.

Az állandó választmány véleményének meghallgatása után Eperjes sz. kir. város közgyűlése által beterjesztett költségvetésre nézve általánosságban azon észrevétel forog fenn, először, mikép az külalakjára nézve azon okból kielégítőnek nem találtatott, mivel abban a múlt 1876. évben költségvetésileg rovatonként megállapított összeg kitüntetve nincsen, miért is a jelentő városi tanács felhívandó hogy ezen hiányt pótlólag az ez évi költségvetésben egészítse ki, — továbbá általánosságban kifogás alá esvén azon körülmény, hogy a költségvetésileg kitüntetett 97,669 frt. 16 krnyi kiadás, a 86,780 frt. 79 krnyi bevételből a kellő fedezet biztosítva nem találtatván, valamint a fentebbiek szerint mutatkozó hiány a jelentés 3-ik pontjában a vám- és helypénz és pálinka-jogból s megtakarításokból kilátásba helyezett bevételi emelkedés nemcsak bizonytalan, de még ezen remélt jövedelem által is a kimutatott hiány fedezhető nem lévén, a bemutatott költségvetés oly mó-

don kiegészítendő, hogy az annak során előirányzott kiadás teljes fedezetre találjon.

A költségvetés részleteire nézve e következő észrevételek forognak fenn:

A bevétel 16-ik tételszáma alatt a kikölcsönzött árvapénzek utáni kezelési díj címén szedett 1% kamat-többletből eredő 957 ft. 48 krnyi összegre nézve felvilágosítás adandó, honnét eredt az, hogy a dolog természete szerint az árvapénztárba tartozó kérdéses összeg nem a jelzett rendeltetés helyén hanem a városi pénztárba vételeztetett be?

A bevétel 18-ik tételszáma alatt a bánatpénzekből eredő 760 frtnyi összegre nézve a kérdéses jövedelem alapjának bővebb körvonalazása mellett felvilágosítás adandó, honnét van az, hogy a dolog természete és a pénztári alapok gyakorlati kezelési módja szerint „közigazgatási letételek“ címén őrizet végett a pénztárba utasított külön napló mellett kezelendő kérdéses összeg nem a jelzett módon külön kezeltek, hanem a városi pénztárba jövedelemként bevételzetik?

A kiadás 12-ik tételszáma alatt utcák tisztítására előirányzott 200 frtnyi összeg az eddigi tapasztalat szerint a közönség méltányos igényeinek nem felelvén még, az e cím alatti kiadás a tényleges szükséglethez képest emelendő.

A kiadás 13-ik tételszáma: utcai kövezet, csatornák és hidak fenntartására s lejtmezézésre előirányzott 1600 frtnyi összegre nézve általánosságban megjegyeztek, mikép több cím alatti kiadási tételek ekkénti összegeportosítása a pénztári kezelés elveivel összeegyeztethetőnek nem találtatván, a költségvetés során külön rovatokban kitüntetendők s az egyes kiadási tételek a vonatkozó költségelőiránnyal felszerelendők; ehhez képest az e cím alatti részleteit, jelesen pedig az utcai kövezetet illetőleg megjegyeztek, miszerint tekintettel a n. m. m. k. belügyministeriumnak f. é februárhó 9-én 5857. számú rendeletére s tekintve, hogy az utcai kövezet valamint a szekerut is gyökeres kiigazítást igényel, s tekintve továbbá, hogy a város a járda kijavítását is elvállalta, az e cím alatti kiadás a szükséghez képest felemelendő, külön rovatban önállóan kitüntetendő s a vonatkozó költségelőiránnyal felszerelendő; s ennek folytán az e cím alatt említett lejtmezézésre szükséges kiadási összeggel hasonló eljárás követendő.

A kiadás 16-ik tételszáma alatt „tűzoltói szerek fenntartására“ előirányzott 50 frtnyi összeg a fennálló szükséglethez képest megfelelőnek nem találtatván felemelendő, mert a legközelebbi időben előfordult tüzesetek alkalmával tapasztaltatott, hogy a város nem csak hogy tűzoltó eszközökkel kellő mennyiségben nincsen ellátva, hanem a meglévő eszközök is igazítást igényelvé, jelen állapotban a célnak nem felelnek meg.

A kiadás 17-ik tételszáma alatt az ujonnan alakult tűzoltó-egyesület céljainak előmozdítására előirányzott 100 frtnyi összeg a szükséghez képest csekélynek találtatván felemelendő; — mert az említett egyesület csak a múlt évben alakulván, bizonyos felszerelésekre multhatatlanul szüksége van, s hogy céljainak megfeleljen, a megye közönsége azon várákozásnak ad kifejezést, hogy ezen, a város minden birtokosait s lakosait egyiránt érdeklő kiadási tételt nagyobb figyelemre méltassa.

Es miután elvégre a város közönségének figyelmét kikerülte a betegápolási alap javára kivetendő 1%-nyi pótdadó, ez okból a város közönsége felhivatik, hogy ezt a költségvetés erre vonatkozó külön kiadási rovatában tüssesse ki, s annak idejében a megyei alispánhoz terjessze be.

Ennek folytáa a bemutatott költségelőirányzat Eperjes sz. kir. város közönségének oly felhívással küldetik vissza, miszerint azt a fentebb jelzett észrevételekhez képest kiegészítse s a kívánt okmányokkal felszerelve 30 nap alatt a megye közönségének terjessze be.

Eperjes, 1877. március 22-én.

Az iskolai takarékpénztárak intézménye fölött a szakférfiak nézetei annyira eltérők egymástól, azoknak hasznos vagy káros hatásuk a gyermeki kedélyre már annyiszor tárgyalatott a napi sajtóban, hogy az e tárgy fölötti vitát e becses lapok hasábjain megújítani valódi sisyphusi munka volna.

Azonban tagadhatatlan az, hogy a takarékos-
ság, annak idejében s helyén alkalmazva, erény;
miután továbbá az is minden tanfériu által általá-
nosan elismert elv, hogy minden erénynek magvát
már az oly fogékony gyermeki szívbe kell behin-
teni: azért indítatva éreztük magunkat, a helybeli
izrael. néptanodába az iskolatakarékpénztárt behozni.

Igaz ugyan, hogy a helyi viszonyok nem ked-
vezők a szóban levő intézményre nézve, a mennyi-
ben az izrael. néptanodát látogató növendékek
33%-a tandíjmentes, a mely tény már eléggé tan-
uskodik arról, hogy ezek nem képesek betéteket
tenni; minthogy azonban a helybeli népbank Tek.
igazgatóságára oly kegyes volt, az ügykezelési
szerek egy részét — a betétkönyvecskéket —
rendelkezésünkre állította, nem haboztunk többé,
az isk. takarékpénztárt életbe léptetni.

Leszek oly bátor, a Tek. szerkesztőség en-
gedelmével, havonkint e becses lap hasábjain a
betétek kimutatását közzé tenni.*)

Végre kellemes kötelességünknek tartjuk, a
helybeli népbank Tek. igazgatóságának, főleg pedig
Tek. Haits Lajos és Werther J. uraknak, kik ez
ügyben elismerésre méltó buzgalmat fejtettek ki,
legmélyebb hálánkat nyilvánítani.

Weiss Vilmos.

Különfélék.

Mükedvelői szini előadás Zborón. Zborón
f. é. ápril 3-án a gr. Erdődyféle kastélyban
zártkörű táncmulatsággal összekötött mükedvelői
szinielőadást rendeznek, melynek tisztá jövedelme
a zborói leégett népiskola alapítókéjének gyarapí-
tására fog fordíttatni.

A felsőmagyarországi muzeum-egyesület
ápril 2-án délelőtt 10 órákor, Kassa város tanács-
termében közgyűlést tart; melyre az összes tagok
és az érdeklődő nagy közönség, ezennel meghivat-
nak. Dr. Stöhr Antal egyesületi titkár.

A tüzesetek száma ismét növekedik; alig
mulik egy hét, hogy újabbnak ne vennék híret,
dacára annak, hogy a statárium már jó ideje ki
van hirdetve.

Tegnapelőtt éjszaka is tűz volt Sebesen,
melynek azonban szerencsére csak egy ház esett
áldozatul.

A megyei kórházi épületben jelenleg tudva-
lévőleg az eperjesi kir. kath. főgymnasium van
elhelyezve. A legutóbb tartott megyei közgyűlés
választmányt küldött ki a maga kebeléből, mely
ezen épületnek megszemlélése alapján véleményt
fog adni az iránt, vajjon kórháznak alkalmas-e
vagy sem.

Mily büntetés éri azon asszonyokat, kik
férjüket megcsalják. A párisi Szt. Sulpice egy-
ház szenteltvíztartójába valami elrugaszkodott
fickó 3 rákot dobott. Egy ifju hölgy amint ujjait
a szentelt vízbe mártotta, kegyetlenül megcsipetett
a rákok egyikétől. A hölgy felsikoltott, s ijedt-
ben fennhangon kérte az Istent bocsánatért, a ki
megbűntette őt, mert férjét megcsalta.

*) Annál szívesebben nyitjuk meg e célra lapunk
hasábjait, minthogy egy előbbi számunkban a magunk rész-
éről is ajánlottuk az iskolai takarékpénztárak behozatalát.
— A szerk.

TÁRCA.

Levél

az „Eperjesi lapok“ szerkesztőjéhez.
Szerkesztő úr! mióta sorsom
Önököt messze kergetett:
Eperjesről — szavamra mondom!
Egy bír alig hogy érkezett; —
Pedig oly jól esnek szemernyi
Hírecske is onnan nekem,
Hol néha napján felnevetni
Tudott egy pár ajk versemen.
Rég volt biz az, félve nyilván,
Hogy csenge-penge lantom ott ...
S igaz, könnyű feledni is tán
Ily magamszöru dalmokot!
Megnyugodnám e gondolatban.
De nem tudok, mert nem lehet
S kérem ha majd kezebe pottyan
Tépzázom jól meg versemet,
Szándékom volt már rég beszélni
Egyről-másról önnel — de hát ...
Mikor kész volt a vers ... izé ... no!
Gyengellém a cadenciát
Megénekeltem akkor hosszan
A magyar deputatiót,
A mely tudnillik a napokban
Testvéri csóként messzi volt:
Hanem hallám, hogy „Felvidék“-e
Az úrban éltét végezé,
És „Eperjesi lapok“-képen
Lépett megint világ elé,
És egy új lapban gyenge verssel
Fellépnem még se volt „meri“-m
No s azt hiszem, hogy ép ez egyszer
Gondolkozám csak emberin.
A verselés — miért tagadjam?
Ma is még gyenge oldalom;
S habár olykor kidől alattam —
Lótok-futok a Pegazon.
„Haza fektettem minapában
Az otrokócsi népet is,
S az Üstökös legott lapjában
Készíté hozzá képet is.
Hanem jogásznak szégyen érzem —
A nádsipon futólni ma.
És olyan, mint baka-beszédben
A sallangos fohász, s ima —
S előbb utóbb — „z Bohom“ poézis
Mert végrehajtani ballagok;

Színház. Geröfi Andor színtársulata alig
harmadfél heti ittmulatás után Ujhelybe ment,
hol f. hó 22-én kezdte meg előadásai sorát, miu-
tán itt még a következő darabokat hozta színre:
„Táltos“, „Melinda“, „Utazás a szerb-török har-
cra“, „Deák Ferenc, a haza atyja“ és „Fatinicza“
mely utóbbi operette oly telt házat csinált, minőt
itt még talán egy darab sem.

A „Magas-Tátra“ térképe, melynek elké-
szítésével Kolbenhayer Károly bielizti tanár a ma-
gyarországi kárpát-egylet által bízott meg, már
megjelent s mint az előttünk fekvő példány mu-
tatja, a legnagyobb szorgalommal készült el. A
rajzolás a cs. kir. vezérkar főveléle nyomán esz-
közlötetett, a magasság megjelölése azonban leg-
nagyobb részben maga a tanár által tett mérések
eredménye szerint méterekben történt. A több-
féle színnel eszközölt nyomat az áttekintést igen
elősegíti s a térkép használatát nagyon könnyíti.
Bátran ajánlhatjuk tehát e csinosan kiállított tér-
képet a tisztelt közönségnek s óhajtjuk, hogy
általános érdeklődést keltsen a „Magas-Tátra“
házánkban, a természet ama büszke pompája re-
mekműve iránt, mely valóban felséges, csodálásra
ragadó látványt nyújt, melynek sziklatömegeinek,
ormainak és tornyainak nézésében a szem soha el
nem fárad s hol, mint Genersich mondja, a bájos
és szép oly közel határos a rettentővel és fensé-
gessel mint sehoh másutt.

A térkép ára tagok számára 60 kr.; nem
tagok számára 75 kr. vászonra feszítve 85 kr. o. é.
Kapható Késmárkon Döllér Antal kárpát-egyleti
pénztárnoknál; Eperjesen Husz Armin collegiumi
tanár és kárpát-egyleti tagnál. Ez utóbbinál kaphat-
ják a tisztelt sárosmegyei kárpát-egyleti tagok
a szokott díj lefizetése mellett évi jegyeiket is,
nemkülömben fogadtatnak el jelentkezések azok
részéről, a kik mint tagok ez egyletbe belépni
óhajtanak. x. y.

Beküldetett.

Tekintetes szerkesztő úr!

Az „Eperjesi lapok“ 11. számának német
szövegéből értesültem arról, hogy városunk kép-
viselő testülete a f. hó 7-én tartott közgyűlése al-
kalmával az 1877-iki budgetről tanácskozáva, a
„városi épületek kijavítása“ című Kubinyi Albert
v. képviselő úr a „Fekete sas“ című épületre
hivta fel a képviselőtestület figyelmét. Ezen alka-
lommal azt indítványozta, hogy miután a város
legszebb pontján fekvő s a város tulajdonát képező
épület valóban az utcát diszteleníti s ennél fogva
annak átalakítása, illetőleg javítása helyesebben
szépítési elkerülhetlen lévén, ezen épület vagy a
célnek megfelelő karba hozattassék, s a városra
nézve jövedelmező legyen, vagy esetleg többé ne
vendéglőnek, hanem emeleti tisztá lakásoknak,
földszinti része pedig boltoknak s a város igényei-
hez mért kávéháznak alakíttassék át. Ezen indít-
ványát a képviselő úrnak a városi közgyűlés
magáévá tévén, a határozathozatalt az újonnan
megválasztandó képviselőtestületnek tartá fenn fel-
hatalmazván említett v. képviselő urat, az újonnan
választandó képviselő testületnek indítványt tenni,
hogy a fekete sas vendéglő ügyében egy bizottság
neveztessek ki, a mely az indítvány értelmében, a
körülményekhez képest tervezetet terjeszzen elő.

Alólirott szabadságot veszek magamnak, hogy
erre vonatkozólag tájékoztatól egy szerény indít-
ványt ajánljak az újonnan megválasztandó kép-
viselőtestület becses figyelmébe.

Én azon szerény véleményben vagyok, hogy
ezen határozat azért hozatott, mert a városnak
ezen igazán nagy épületből igen csekély haszna
van. Természetesen, mert amint értesültem a mos-
tani bérlő 1700 frtot fizet, holott előbb 3400 frtért
adta albérlébe az éttermet, kávéházat s korcs-
mát, s most is 2000 frt jövedelme van, hozzá
téve hogy a vendéglői szobák és istállók jövedelme
is tisztán a főbérlőé, azonkívül az albérlő köteles
a főbérlő bérszolgáját s szobaleányát élelmezni,
dacára annak, hogy van még ezenkívül több apróbb
jövedelmi forrás is, melyekről azonban jelenleg
nem szölok. Ezen előnyös s mesés olcsó áron
bírván a bérlő a fogadót, még sem igyekezett a
közönség jogosan megkövetelt igényeinek eleget
tenni. Hogy ez valóban az igazságon alapszik, bi-
zonyíthatja bármikor a városi s különösen az
utazó közönség. Az egész bérlési idő alatt, dacára
vaskos jövedelmének, még csak azon csekély tárad-
ságot, — illetőleg kiadást sem áldozta, hogy az
épületet kellőleg tisztán s rendben tartotta volna,
miről bárki is meggyőződhetik saját szemével.
Különbem nem az a célom hogy vádoljam a bérlőt,
— hiszen ismerik. — Én csak jelezni akartam,
hogy bánt a jelenlegi bérlő a város tulajdonával.
Szerény indítványom tehát következő:

1. a „Fekete sas“ című épületet hagyja meg
továbbra is a város vendéglőnek, mert a város
érdeke azt kívánja, egyrészt, hogy a concurrentia
fennáljon, másrészt a közönség igényeinek is elég
legyen téve;

2. átalakítás ugyan szükséges, mert hiszen
azt mindeki belátja; ezen átalakítást azonban vagy
maga a város hajtsa végre — s akkor magasabb
összege adja bérbe, — vagy pedig az illető bérlő
tegye meg némi engedmények fejében.

3. ne engedtessek meg az illető főbérlőnek,
hogy bármely helyiséget is, mely a fogadóhoz tar-
tozik — albérlébe adjon. Így bizonyára meg
vagyok róla győződve, — hogy meg lesz a közön-
ség elégedve s nem fog a város szüntelen pana-
szokat hallani.

Ezen szerény indítványomra vagyok bátor az
illetékes körök figyelmét felhívni.

Tudom, hogy többen az olvasók közül azt
fogják mondani, hogy saját érdekében beszélék.
Legyen úgy, én bevallom, hanem pályázni nem
csak én, de hiszen többen is fogunk.

Eperjes 1877. március 23-án.

alázatos szolgálja
Pohl Károly.

Nyiltér.*)

Igéretemet lehetetlen volt előbb teljesíte-
nem. — Nagy örömet szerző tudósítását igen köz-
szönöm. — Könnyen magyarázható türelmetlenség
miatt, a két oknál fogva vett tilalmat, átléptem,
— de mint tudni fogja eredmény nélkül. — Mily
izgatottan várok hírt, elképzelheti, mert ösmeri
az ügyet, melylyel folytonosan foglalkozom —
2000. 68

*) Az e rovat alt aközöltekkért nem vállal felelősséget
a szerk.

Embernyuzóvá leszek én is,
Mihelyest diplomát kapok.
Azaz bocsánat! e mesterség
S a nyuzás még sem egy talán!
A jog világa nagy istenség,
S ki mást hisz, nagy balek ma már.
A jogot védni kell mindenha,
Ha nem is úgy, mint az orosz,
Melynek civilizált csapataja
Ma Kischenewnél táboroz.
Lám így jut az ember hinarba
Melyet kerület csendesen,
A miként a politikába
Magam veletlenül esem.
Hanem na semmi, mit se mondek
Az újság-írók éljenek!
Megérdemlik a sult kolompért
Az érvelésért, s egyebet.
Magam mit tartok ebb'a részben?
Kimondom: annyit, hogy ha jó
A muszkaság s a Felvidéken
Mint ismert gomba lép elő,
Ottan leszünk honvédelegények
És olyat sózunk rája, hogy
A jámbor moszkító legénynek
Kurázsza az inába rogy.
Legjobb is tenni s nem locsogni!
S levelem ezzel végezem
A mit még mondok az csak anyyi,
A mennyi egy kis kérelem:
Engedje meg, hogy majd jövőben
Ha éppen kellőt írhatok —
Meg-megjelenjek egy levélben
Köszöntni Önt s az új lapot. *)

Tisztelője
Pótyik Imre.

Egy 71 éves aggastyán, ki soha sem élt.

Egy halva-élt naplója után Ahmed.

Legrand Pál, az ismert francia tengerész 71
éves korában halt el. Pár nappal halála előtt a
következő életrajzi adatokat jegyezte fel, annak
bizonyítására, hogy voltaképen soha sem élt. —
Élni annyit tesz — úgymond — mint élvezni; a
szenvedések, fájdalmak, bú és bánat unalom, csa-
lódások és kétségbeesés óráit nemkülömben az
alvással töltött időt életünk összegletéből töröl-
*) Szívesen vészzük.

— Szerk.

nünk kell. — Azok közé tartoztam, kik hat éves
korukban nagy bájjal tudnak még csak dadogni
is; hét éves koromban lyukat ütöttem a fejembe
miből kilenc éves koromban kigyógyultam. Miután
eddig létem ilykép csupa dadogás és kinlódásból
állott, ezen első kilenc évet méltán törölhetem.
Tíz éves koromban tanulni kezdtem, de a szen-
vedett sérülés következtében kissé kemény volt a
fejem. Két év alatt sikerült megtanulnom az abécét.
A „Z“ betű hozzávetőleges számításal, mintegy
1400 ütlegembe került. Tizenkét éves koromban
végre tudtam olvasni, de vértanuja valék az abécé-
nek. Próbálták belém verni a latin nyelvet, ebből
eredt kinjaimban elfelejtém anyanyelvemet s mire
15 éves levék, már épenséggel semmit sem tud-
tam. Butaságomért csaknem szünet nélküli bójtö-
léssel kellett lakolnom; egyebet sem kaptam, mint
vizet és kenyert; e hat év tehát szintén levonandó.
Ezután írrok lettem egy jegyzőnél, a mi új
martyrium volt reám nézve. Hat órákor kellett
fölkelnem, fütöttem a kályhába, készítettem fogal-
mazványokat, melyek csak úgy hemzsgáltak a sok
mindenféle hibától; ezért aztán ebéd helyett ismét
ütlegekben részesítettek. A megpróbáltatás ezen
ideje öt évig tartott. — 20 éves koromban atyám,
ki már nagyon rám unt, a „Belle-Poule“ nevű
fregátra adott. Ott suroltam a fedélzetet, mász-
káltam kötelen és árbocfákon, bevonogattam a
sok nehéz vitorlát, mialatt naponta legalább 30
ütletet mértek reám a kötél végével. Ez így
tartott négy évig. Végre a hajókapitány kiadta az
utlevélemet s én fűszerárúnak csaptam fel, egy-
üttal egy esztergályos leányát, mademoiselle Ursulát
vévén nőül, kinek 30000 frankja volt egy st.
domingói cukorgyárban elhelyezve. Denique most
sem lettem boldog, mert nőmnek egyik lába
faláb volt. A szerencsétlen ezerszer bocsánatot
kért tőlem e fogyatkozásáért; elnéztem a hozó-
mányra való tekintettel. Egyszer csak azon rém-
hírt veszszük, hogy nőmnek Domingóban befekte-
tett 30000 frankját a négerek fölégették. A hozó-
mányból misem maradt tehát hátra, mint feleségem

Speries, den 23. März.

„Ein wenig auffrischen, war, gar nicht schlecht!“
singt der Reformpasha in Suppees „Fatiniga.“
Bei uns gäbe es auch gar Manches, was auf-
zufrischen wäre.

Wir wollen diesmal nicht jener Initiativen ge-
denken, welche in unserer Mitte nur zu dem Zwecke
erstanden zu sein scheinen, um unsere Unbeharrlichkeit
in der Ausführung und die Indolenz und Theilnahms-
losigkeit gar Bieler unserer geehrten Mitbürger sonnen-
klar zu beleuchten. Wir wollen es nicht unternehmen,
alle die lieben Todten zu erwecken, die nach kurzem
mühevollen Dasein dahinstarben ohne ein Andenten zu
hinterlassen.

Auch sprechen wir jetzt nicht von einstigen Ver-
schlüssen, welche in den betreffenden Archiven ihr stau-
biges Grab fanden, um nie wieder, oder erst in glück-
licheren Zeitaltern zu neuem Leben zu erwachen.

Wir lassen sie, bis der geeignete Zeitpunkt gekom-
men sein wird, alle ruhen, die schönen Kinder
humanen Strebens und überchwänglicher Phantasie,
deren holdseliges Lächeln den betreffenden Vätern und
Tauspathen manch' schöne Augenblicke verschafft, die
aber meist an dem ungesunden Klima erkrankten, den
trauernden Eltern nichts als das bittere Bewußtsein
fruchtloser Mühen und gescheiterter Hoffnungen hinter-
lassend.

Wir brauchen an dieser Stelle bloß einiger der-
selben zu gedenken, die da heißen:

Verein zur Verbreitung der Hausindustrie; die
Idee der Errichtung eines ständigen Theaters, oder
auch nur der Beschaffung neuer Dekorationen, ohne
welchen selbst die gelungensten Vorstellungen naturge-
mäß ungenießbar sind; Errichtung eines Gesangs-
vereines; das Projekt der Verschönerung des Bades
Gzeméthe; Errichtung einer Schwimmschule und wir
wissen nicht, ob die ins Stocken gerathene Bewegung,
welche vor einigen Monaten im Interesse der Wieder-
eröffnung der hiesigen Rechtsakademie entstand, nicht
auch bald zu jenen zu zählen sein wird.

Freilich haben unsere Praktiker — wenn von
diesen gescheiterten Projekten die Rede ist — stets ein
mitleidiges Lächeln am Lager. Theater, Gesangsvereine,
Schwimmschulen est. sind Dinge, ohne welche es sich
bequem leben läßt. Vergente und Dividenden, das
sind die Faktoren, welche das Leben verschönern und
angenehm machen; alles andere ist Nebenache und nur
insofern acceptable, als es kein Geld kostet.

Auch sind wieder andere da, die Alles für über-
flüssig ansehen, was nicht von den Vorfahren herkommt.

Ihr Prinzip gewinnt im folgenden Ausspruch
Gestalt: Unsere Väter konnten dies entbehren, wir
werden es also auch können. Außerdem gibt es dann
noch gar Manche, die fortwährend die drückenden Ver-
hältnisse und unerschwinglichen Lasten im Munde füh-
ren, während sie ihre Heller in irgend einem Schan-
lokaie lieber ungezählt „geistigen“, als gemeinnützigen
Zwecken zum Opfer bringen.

Auf die den zwei letzteren Kategorien Angehö-
renden wollen wir gar nicht reflektiren, denn gegen
eingefleischte Gefinnungen, welche den Betreffenden zur
zweiten Natur geworden, läßt sich bekanntlich mit
feinerlei intellektuellen Waffen ankämpfen. Auch wollen
wir — wie gesagt — jene Todten, denen wir, ohne
jedoch jegliche Hoffnung auf ein künftiges, seliges

salába. Mire 30 éves koromat elértem, nóm meg-
betegedett és meghalt. Házasságom hat évig tar-
tott, mely idő alatt folyton az keserített, hogy
egy salábu nót vettem el. Miután ily módon első
30 évemet méltán törölhetem, már csak az a fel-
adatom marad, hogy a további 41 év mikénti el-
telése iránt igazoljam magam a tisztelt közönség
előtt.

Minthogy, miként minden más ember, én is
életemnek legalább harmadrészét, vagy talán még
többet, alvással töltöttem, úgy hiszem, helyesen
cselekszem, ha e cimen 24 évet vonok le. Mint-
hogy többnyire igen szórakozott voltam, legalább
egy évet veszték az által, hogy asztaliókokom
kulcsát kerestem; mert bizonyára senki sem fogja
állítani, hogy a kulcskeresés élet, vagy pláne él-
vezet. Fésülés és borotválkozás három évemet vette
igénybe. Fogfájás közben töltött idő: öt év. Detto
nátha: két év. Életemnek egy nem jelentéktelen
részét a boszu nyilatkozatai s közönyös obligát
szólásmódok vették el, a milyenek pl. Hány óra
van? Hogy mint méltóztatik lenni? — Van sze-
rencsém. Mint szolgál ó nagyságának egészsége?
— Roppant náthás vagyok. — Gyönyörű napunk
van. — Valószínűleg eszünk lesz. stb. E cimen
három évet vonok le. — Hat hónapot a csizmám
fölhuzására s ugyanannyit kalapom kikefélése-
re kellett áldoznom. A színházban fölönás közben
unatoztam: egy évig. Vendéglökben a megrendelt
ételekre várakoztam: egy évig. Végre a megszózott
leves, kemény rostélyos stb. fölött panaszkodtam:
egy évig. Összeg 71 év. — Az a 30 nap, mely-
ről elmondhatom, hogy akkor éltem, azok valának,
melyek házasságomat közvetlenül megelőzték. Igen
boldog valék, ha jövendőbeli nőmre pillantottam,
ki velem szemközt, a pamlagon ülve, salábát hosszú
ruhával eltakarta. Minthogy azonban később mód
felett boszankodtam, hogy ezen 30 napot oly ügyet-
len boldogsággal töltöttem el, ezt az időt is le-
vonom. Meghalok tehát, a nélkül, hogy éltem volna.

Wiedererwachen derselben aufzugeben, im Vorhergehen-
den den Nekrolog schreiben, vorläufig ruhen lassen.

Es gibt aber unter allen den Hergezahlten auch
einen Scheintodten, dessen Wiederbelebung eben im
Interesse derjenigen liegt, die Alles vom praktischen
Standpunkte aufzufassen und in erster Reihe auf die
materiell. Bedeutung einer jeden Sache Gewicht zu
legen pflegen. Um uns kurz zu fassen, bemerken wir
gleich, daß wir hierunter den Sároser landwirthschaft-
lichen Verein gemeint haben.

Derselbe hat sich vor bereits geraumer Zeit neu
konstituiert, ohne jedoch seither irgend ein Lebenszeichen
von sich gegeben zu haben.

Es dürfte wohl kaum Jemanden geben, der es
nicht zu ermessen verstünde, von welcher Tragweite
und Bedeutung dieser Verein für das Gedeihen unse-
rer lokalen materiellen Interessen sein würde, falls
derselbe die ihm gewordene Aufgabe zu lösen bestrebt
wäre.

Wer hierüber im Zweifel ist, kann sich diesbe-
züglich aus den Statuten, deren entsprechenden Ab-
schnitte wir in einer früheren Nummer dieses Blattes
reproduzirten, zur Genüge orientiren.

Es ist ferner nur nöthig, auf die Wirksamkeit
der in den uns am nächsten gelegenen Ländern, und
namentlich in Oesterreich, existirenden ähnlichen Vereine
einen Blick zu werfen, um uns von der Bedeutung
derselben ein Bild entwerfen zu können.

Doch nicht nur im Auslande, sondern selbst in
dem benachbarten Zipser Komitate finden wir in dem
dortigen landwirthschaftlichen Vereine ein Muster und
Beispiel, dessen Befolgung in jeder Hinsicht wünschens-
werth ist.

Die Statuten des Sároser Vereines schreiben
die jährliche Abhaltung einer General-Versammlung
vor. Es ist uns nicht bekannt, daß bis zur Zeit die
Einberufung der Mitglieder erfolgt wäre.

Es läge im Interesse der Sache, damit nicht
länger zu zaudern, zumal der Frühling bereits ein-
getreten ist.

M u s i k.

Wir errachten es für eine Pflicht jedes Kunst-
freundes — in Wort und Schrift — im engen Fa-
milienkreise so wie überall wo es zur Sprache kommt
— für den Unterricht und Pflege der Musik als für
die idealste und auch für bescheidene Mittel zugänglichste
der Künste — für die Ermöglichung die zweckentpre-
chendsten Lehrmittel zu verschaffen und für die Bil-
dung von, — für den Anfang wenn auch nur auf
kleiner Kreise sich beschränktenden Musik-Vereinen, —
der Gegenwirkung der materialistischen Widerja-
cher ungeachtet bei jeder Gelegenheit mit dem ganzen
Gewicht ihres Einflusses fördernd einzustehen. — Jetzt,
wo die Froebel-Vereine überall ihre Fürsprecher und
Förderer finden, deren bildenden Einfluß bei einer
entsprechenden Durchführung im Sinne der ursprüng-
lichen Idee wir zwar anerkennen, — in der Form
aber in welcher sie die Verlierer Kasern-Weltweih-
heit zu verbreiten trachtet, — und falls das angenom-
mene Lehrsystem wenn es mittelst Einzwängen in eine
bestimmte Chablon dem freien kindlichen Walten nach-
haltige, — demnach bedenkliche Schranken setzt, —
wir, — aus unserm Gesichtspunkt für nachtheilich
halten. Jetzt wo die Einführung der Schul-Spar-
kassen auch bei uns eine zunehmende Befürwortung
findet und wenn diese Institution eingeführt wird, —
schon bei Kindern Leidenschaften zu entwickeln droht
deren Tragweite für unser künftiges gesellschaftliches
Leben kaum zu ermessen, — und eben in Berücksichti-
gung dessen von den französischen Kammermännern auch ver-
worfen wurde, — ist doppelt nöthig durch die Pflege
des rein Schönen und Verbreitung der Kunstverständ-
niß und Entwicklung des Kunstsinnes in der Familie
so wie in der Öffentlichkeit dieser Richtung das ent-
sprechende Gegengewicht zu stellen.

Für Speries beantragen wir demnach die Bil-
dung eines Musik-Vereines, welcher dem Oben ange-
deuteten Zweck entsprechend ins Leben gerufen die Auf-
gabe haben soll, mittelst oft, z. B. wöchentlich einmal
zu veranstaltenden Kunstvorträge das Interesse für die
klassische Musik zu erwecken, — und das Verständniß
auf diesem Gebiete zur Entwicklung zu bringen.

Das Nähere hierüber zu besprechen behalten wir
uns für eine spätere Nummer vor. Schließlich theilen
wir hiemit eine mir im Nachstehenden von Herrn
Professor Wittman zugestellte Empfehlung der Clavire
einer Wiener Firma. *)

Kleine politische Rundschau.

Beide Häuser des Reichstages haben am 19. I.
M. ihre ersten Sitzungen in der dritten Sessions-
periode gehalten, bei welcher Gelegenheit die Konsti-
tuirung der Häuser vorgenommen wurde Gewählt
wurden die früheren Funktionäre.

Die Osterferien des Reichstages werden bis gegen
den 10. oder 20. April dauern und wird sodann un-
verzüglich zur Verhandlung der vorzuliegenden Aus-
gleichsgesetze geschritten werden.

In der jenseitigen Reichshälfte sind jüngst Stim-
men gegen die gemeinsame Institution der Delegationen
laut geworden. Es wurde sogar ein Antrag auf Bes-
seitigung dieser letzteren gestellt, wobei es an lauten
Klagen über die „Herrschaft Ungarns“ und „Beherr-
schung des Stärkeren durch den Schwächeren“ natürlich
nicht fehlte. Der Antrag hatte jedoch in der Ver-

*) Wegen Mangel an Raum können wir dieselbe erst in
der nächsten Nummer veröffentlichen. Der Red.

fassungspartei, in deren Mitte er gestellt wurde, keine-
wegs den gewünschten Erfolg, da derselbe durch die
maßgebenden Stimmen nach Gebühr behandelt wurde.

Ausland. In der letzten Zeit sind — wie
allerwärts berichtet wird — wieder einmal die Friedens-
chancen en vogue, bis wann? dürfte erst abzuwarten
sein. Mit einem Worte: das, die Hauptpunkte der
Konstantinopeler Konferenz enthaltende Protokoll soll
bereits auch durch England unterzeichnet sein und
Rußland soll nun ernstlich an die Abrüstung seiner
mobilisirten Armeen denken. Natürlich sind alle diese
Nachrichten, solange denselben nicht handgreifliche That-
sachen entsprechen, mit der gebührenden Reserve zur
Kenntniß zu nehmen.

Das hervorragendste Ereigniß im Oriente bildet
jetzt die jüngst stattgefundene Eröffnung des türkischen
Parlamentes.

Aus der bei dieser Gelegenheit verlesenen Thron-
rede des Sultans lassen wir folgende interessante
Stellen folgen.

Das Reich hatte seine ehemalige Größe der Aus-
übung der Gerechtigkeit, Achtung der Geleze und der
guten Verwaltung zu verdanken. Die allmähliche Schwä-
chung des Reiches wurde durch das Vergessen und
Aufgeben dieser weisen Vorschriften bis zur Regierung
des Sultans Mahmud verursacht, welcher dies zuerst
begriff, Reformen einführte und das Land in die Bahn
der Civilisation und des Fortschritts lenkte. Der Sul-
tan Abdul Medschid legte dieses Werk fort, indem er
den Tanimat promulgirte; die Wohlthaten desselben
wurden durch den Krimkrieg beeinträchtigt, welcher
zum ersten Male die Aufnahme eines Anlehens noth-
wendig machte. Dank der wirksamen Unterstützung
der mit der Türkei verbündeten Großmächte wurde
der Friede wieder hergestellt und die Integrität des
Reiches unter die Garantie der europäischen Mächte
gestellt. Das Land wäre in eine neue Aera des Fort-
schrittes und des Wohlstandes eingetreten, wenn die
Intriguen und sträflichen Aufreizungen die Bemühun-
gen der Regierung nicht paralyisirt hätten, die genöthigt
war, beträchtliche Armeen zu unterhalten und zur Er-
neuerung des Kriegsmaterials den Staatschatz zu er-
schöpfen. Diese Ursachen, verbunden mit der schlechten
Finanzverwaltung, belasteten derart den Staat, daß
die Regierung bei dem Ausbruch des Aufstandes, in
der Herzogin zu Ausnahme-Maßregeln Zuflucht
nehmen mußte; indem diese Maßregeln die Zinsen der
Staatsschuld reduzirten, trafen sie schwer den Staats-
kredit, weil sie die von der Pforte stets respektirten
Verbindlichkeiten trafen.

Der Sultan dankt der Vorrichtung, daß er die
erste Session zu eröffnen berufen ist, und zählt die
wichtigsten in dieser Session zu berathenden Geleze
auf: Wahlgesetz, Provinzial- und Kommunalgesetz,
Civilprozeß-Ordnung, Reorganisation der Gerichte, Be-
amten-Avancements- und Pensions-Gesetz, Preß-Gesetz,
Organisation der Rechnungs-Höfe und endlich das
Budget.

Tagesneuigkeiten.

Die Finsterniß muß dem Lichte weichen. Auf
der Mitte der Hauptgasse wurden neulich fünf eiserne
Armleuchter zu je 3 Laternen aufgestellt. Als der erste
Pfahl in den Frühstunden eingegraben wurde, hatte
sich am Plage ein zahlreiches Publikum versammelt,
was dieser einfachen Arbeit das Gepräge eines feier-
lichen Aktes verlieh.

Es hatte den Anschein, als handelte es sich
mindestens um die Enthüllung eines Monumentes.

Leuchtet d. m., ihr dreifachen Flammen und macht
es vergessen, daß auf diesem Plage, wo einst die schönen
Reiterinnen der Circus Hüttemann und Benoit Bourcaur
mit ihren unübertrefflichen Voltigen und graziosen
Pas des Deux Kurore machten, noch vor kurzem
Finsterniß geherrschte!

Schadenfeuer. Vorige Woche, den 12. März
brach im Dorfe Bethot ein großes Feuer aus, welchem
außer mehreren Häusern und Scheunen auch fünf
Rühe zum Opfer fielen und nur der Vorsehung ist es
zu danken, daß die Insassen der zu Asche gewordenen
Wohnungen ihr Leben glücklich retteten. Wie es
scheint, hat das publizirte Standrecht keinen besondern
Erfolg.

Die Herstellung der zwischen Alsó-Orlic und
Svidnik auf der Landstraße gelegenen Brücke Nr. 324
wurde vom Kommunikations-Ministerium bewilligt
und wurden die Herstellungskosten auf 848 fl. 14 kr.
gelegt. Etwaige Unternehmer haben ihre diesbezüglichen
schriftlichen Offerte beim hiesigen Staatsbau-Amte bis
10 Uhr Vormittags des 6. April 1877 einzubringen.

Dieselbst erliegt auch der auf Herstellung der
Brücke bezügliche Plan und Kostenvoranschlag, wie
auch die Bedingungen hier zu erfragen sind.

Näheres hierüber im Interatenthelle.

Die Wahl der 54 städtischen Repräsentanten
dürfte in der ersten Hälfte des künftigen Monats
stattfinden. Wie wir in einer früheren Nummer unse-
res Blattes bemerkten, wurden bereits mehrere Candida-
tionslisten zusammengestellt. Auf das Resultat der
Wahl ist man daher selbverständlich allerseits gespannt.

Eine außerordentliche Congregation des Komit-
tatsausschusses (bizottmány) findet in der ersten Hälfte
des künftigen Monats statt.

An der Tagesordnung werden u. A. sein: die
Wahl eines Stuhlrichters (für den Naplaviczter Bezirk)
ferner der auf die, hinsichtlich der Zahl, und die Neu-
bildung der Wahlbezirke zur Nothwendigkeit gewordene,
Neugestaltung des Komitatsausschusses Bezug habende
Entwurf.

Im Zusammenhange mit dem Einverleibungsge-
setze hat nämlich das Ministerium des Innern eine
Verordnung erlassen, derzufolge die Zahl der Ausschuss-
Mitglieder mit Inbegriff der einverleibten Städte je
eher zu normiren sei. Mit den darauf bezüglichen
Borarbeiten wurde unter dem Präsidium des Vicege-
spanes eine Commission betraut, deren Laborat auch
einen Verabhandlungsgegenstand der abzuhaltenden außer-
ordentlichen Congregation bilden wird.

Geschäft und Handel.

Dem Rechenschafts-Berichte der Direction der
„Eperieser Volksbank“ über das Geschäftsjahr 1876,
welcher bei Gelegenheit der am 14. d. M. abgehaltenen
Generalversammlung vorgelesen und zur Kenntniß ge-
nommen wurde, entnehmen wir folgendes: Lößliche Ge-
neralversammlung! Zum vierten Male haben wir die
Ehre, Ihnen Bericht über die Geschäftsgebarung unseres
Institutes zu erstatten, und sind wir auch diesmal in
der angenehmen Lage, die Steigerung des Verkehrs
zu constatiren. Mit Ausnahme des Vorjahresgeschäftes,
dessen Abnahme durch die gesetzlich gebotene Auslösung
der Actien dieses Institutes zur Genüge erklärlich ist,
haben alle übrigen Geschäftszweige gegen die Vorjahre
einen bedeutenden Aufschwung genommen. Insbesondere
ist dies bei den **Einlagen** der Fall, welche mit Ende
des Jahres die Höhe von 235800 fl. erreichten. Es
wurden nämlich im Laufe des Jahres eingelegt
213355 fl. 76 kr., rückgezahlt 136571 fl. 73 kr.;
rechnet man zum Plus der Einnahmen den Stand
von der vorigen Geschäftsperiode, nämlich 159015 fl.
77 kr. hinzu, so ergiebt sich die schon obangeführte
Ziffer von 235800 fl. Da die Fluctuirung in dem
Stande der Einlagen der untrüglichste Maßstab des
Vertrauens ist, welches einem Institute entgegengebracht
wird, so haben wir wohl das Recht aus dem Umstande,
daß unsere Einlagen gegen das Vorjahr um 76784 fl.
23 kr., also um etwa 50% gestiegen sind, zu folgern,
daß das allgemeine Vertrauen zu unserem Institute
in stetem Wachsen begriffen ist.

Escomptirt haben wir im abgelaufenen Jahre
Wechsel im Betrage von 1017083 fl. 03 kr., eingelöst
wurden Wechsel in der Höhe von 931848 fl. 27 kr.
— Rechnet man zu der Wechsausgabe per 85235 fl.
04 kr. den vorjährigen Stand pr. 204166 fl. 87 kr.
hinzu, und die notwendig gewordene Abschreibung pr.
109 fl. ab, so zeigt es sich, daß wir auf Wechsel
289292 fl. 91 kr. aueständig haben, also um 85126 fl.
04 kr. mehr, als in der vorigen Geschäftsperiode.
An Vorschüssen haben wir 26354 fl. 20 kr. ausge-
geben, der Stand der dritten Geschäftsperiode war
32186 fl. 26 kr. Rückgezahlt wurden im verfloffenen
Jahre 40971 fl. 36 kr., unter diesbezügliches Saldo
betrag demnach mit Ende des Jahres 17569 fl. 10 kr.
An Hypothekendarlehen haben wir in dieser Ge-
schäftsperiode 14435 fl. ausgefolgt; rückgezahlt wurden
11734 fl. 72 kr., rechnet man hinzu das Saldo der
vorigen Geschäftsperiode pr. 80654 fl. 16 kr., ab-
hingegen die Abschreibung pr. 288 fl. 80 kr. so er-
hält man als Stand der Hypothekdarlehen beim
Schlusse des abgelaufenen Jahres 83065 fl. 64 kr.
Um den Kreditanspruch zu jeder Zeit Genüge leisten
zu können, haben wir im Laufe des Jahres einen
Reescompte von 40560 fl. in Anspruch genommen.
Unsere Thätigkeit hat aber nicht bloß die Ebbe unse-
rer Kasse, sondern auch deren Fluth in Anspruch ge-
nommen; so haben wir in einer Zeit bedeutender
Geldanhäufung zinstragende **Effecten** angeschafft. **Der**
Gesamtverkehr weist gegen das Vorjahr eine Stei-
gerung von 259467 fl. 44 kr. aus; eingeommen
wurden 1340404 fl. 92 kr., ausgegeben 1336096 fl.
04 kr., der Kassaerhalt betrug zu Ende dieses Jahres
4308 fl. 88 kr. Wenn wir bei diesem erhöhten Ge-
schäftsverkehre doch nur einen **Gewinn** von 13266 fl.
82 kr. ausweisen, so ist dessen Grund hauptsächlich
darin zu suchen, daß wir im Einverständnisse mit
Ihrem Aufsichtsrathe die wohl in Verdienst gebrachten
und auch hinlänglich sichergestellten Hypothekdarlehen-
Rückstände pr. 3373 fl. 03 kr. aus dem Grunde heuer
in den Gewinn nicht aufgenommen haben, weil sie
factisch noch nicht eingelassen sind. Hieraus erwächst
jedoch auch für die Actionäre um so weniger irgend
ein Nachtheil, als diese Rückstände größtentheils unter
Creditation respective Liquidation stehen, und sonach dem
Gewinne des nächsten Jahres zu gute kommen werden.

Fruchtpreise vom 23. März 1877.

Woggen per 100 Mlogr.	fl.	8.50	9.—
Weizen „ 100 „	„	11.—	12.50
Gerste „ 100 „	„	6.50	7.75
Hafer „ 100 „	„	5.—	6.50
Wais „ 100 „	„	—	—
Erbisen „ 100 „	„	8.—	11.—
Linsen „ 100 „	„	8.—	12.—
Wicken „ 100 „	„	—	—
Erdäpfel „ 100 „	„	2.25	—

Die in **Wien** am 17. März gehobene Zahlen:
80, 82, 60, 7, 5.

Die nächste Ziehung ist am 31. März 1877.

Die in **Brünn** am 21. März gehobene Zahlen:
67, 85, 20, 72, 35.

Die nächste Ziehung ist am 4. April 1877.

Szerkesztői üzenetek

B. T. Kassán. A kívánt számokat póstára tettük.
R. B. Soóvár. Ajánlatát köszönettel elfogadjuk. A
beküldöttet alkalmasan felhasználjuk.

Felvelő szerkesztő: **Kyss Géza.**
Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegytel.**

Bürgerliches Bräuhaus Eperies.

Unseren Herren Kunden
mosaischen Glaubens
bringen wir hiermit zur Kenntniß, daß der Verkauf unserer Biere während
Pessach

durch eine von Sr. Ehrwürden, Herrn
L. JULES, Rabbiner in Sebes,
verfaßte Urkunde laut rituelier Vorschrift veranlaßt werden wird.
Eperies, am 23. März 1877.

Ignaz Klein.
Markus Teitelbaum.

Ház és földbirtok eladás.

Nagyságos Potoczky-Dézsy Antonia
tulajdonu. Eperjes szab. kir. városban
fekvő főutcai emeletes lakház, valamint
szántóföldek és rétek, egy több kertek-
ből, majorház, csűr s egyéb gazdasági
épületekből álló ingatlan birtok szabad
kézből eladandó — esetleg 1877. évre
kibérelhető.

A feltételek iránt értekezhetni az
alólirottal

Wodianer Márton,
h. köz- és váltó-ügyvéd Eperjesen.

Haus- und Güter- Verkauf.

Das auf der Hauptgasse in Eperies
gelegene und zum Besitze Ihrer Hochge-
borenen, der Frau **Antonie Dézsy-Potoczky**
gehörige stockhohe Haus, sammt dem aus
Acker, Wiesen, mehreren Gärten, einer
Meierei, Scheuer und sonstigen Wirth-
schafts-Gebäuden bestehenden Besitzthum
ist aus freier Hand zu verkaufen, bezie-
hungsweise für das Jahr 1877 zu ver-
pachten.

Das Nähere ist zu erfragen bei
Martin Wodianer,
Gerichts- und Wechseladvokat in Eperies.

Az eperjesi Népbank

azon zálogokat, melyek 1876. július 1-ig
lejártak és eddig nem rendezettek, név-
szerint a **666, 739, 740, 748, 777,**
810, 814, 848, 852, 857, 873, 902,
908, 914, 921, 944, 975, 980, 996,
1010, 1061, 1062, 1063, 1067, 1102, 1126,
1131. számú zálogjegyekkel jelzett zálo-
gokat

f. 1877. évi ápril hó 30-án
d. e. 9 órakor az intézet helyiségében
tartandó nyilvános árverés utján a leg-
többet igérőnek készpénz mellett eladni
fogja.

Miről ezen zálogok tulajdonosai azon
figyelmeztetéssel értesítettek, hogy illető
zálogaikat az árverés megkezdéséig vagy
kiváltság vagy pedig a zálogkölesön meg-
hosszabbítását eszközölkék.

Kelt Eperjesen, 1877. márc. 17-én.

Az „Eperjesi Népbank“
igazgatósága.

Eladó.

A kis sétatér alján, a megyeház mögötti
utca végén lévő földszinti ház szabad kézből
eladandó. A közelebbi feltételek t. **Dessewffy**
Ignác urnál (a megyeházán) tudhatók meg.

Nyomatott az „Eperjesi Bankegytel“ könyvnyomdájában Eperjesen.

Árverési hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság
részeről közhírré tétetik: miszerint Zsitkovszky József és
neje született Requinyi Mária tulajdonát képező Eperjes
község 669. és 1017. számú tjkönyvekben foglalt a folyó
évi február hó 27-én megtartott első árverésen el nem adott
három holdat tevő kert, lakház, csűr és istállónak 4, 5 és
2 holdat tevő, szántóföld és 20 holdat tevő rétek önkéntes
árverés utján eladására a 2-ik határidő ezen kir. törvény-
szék mint telekkönyvi hatóság hivatalos helyiségében az
1877. évi március hó 27-ik napjának délelőtti 9-ik órájára
kitűztetik, midőn is az árverés tárgyát képezett birtokrészek
az árverési feltételek értelmében fognak eladni.

Kelt az eperjesi kir. törvényszék mint telekkönyvi
hatóság 1877. évi március hó 8-án tartott üléséből.

Tahy, **Péchy,**
h. jegyző. elnök.

245. számhoz. 1877.

Arlejtési hirdetmény.

A sárosmezei budapest-kassa-dukai államuton Alsó-
Orlic és Szvidnik között 824. számú hidfelszerkezetének
újbol helyreállítása a nagyméltóságú m. kir. közm. s köz-
lekedési ministrium által 1877. évi március hó 17-én 8106.
sz. alatt kelt rendelete szerint o. ért. 848 fnt 14 kr. költ-
séggel engedélyeztetvén, — ezen munka végrehajtásá-
nak biztosítása végett zárt írásbeli ajánlati tárgyalás az
alólirott hivatalnál 1877. évi ápril hó 6-án délelőtti 10 órakor
fog tartatni.

A vállalkozni szándékozók felhivatnak tehát miszerint
szabályszerűleg bélyegzett írásbeli ajánlataikat, jól bepecsét-
elve és 10% bánatpénzzel ellátva a fentebbi napon dél-
előtti 10 óráig a hivatalnál benyújtani sziveskedjenek, mert
világosan kijelentetik, hogy a határidő délelőtti 10 órájá-
nak elteltével beérkező ajánlatok el nem fogadtnak,
és felbontatlanul vissza fognak adatni.

A vonatkozó terv, költségvetés és építési feltételek
naponta a hivatalnál a hivatalos órákban betekinthetők.

Bánatpénz letétele közpénzben — állami kötvények-
ben, földhitel intézeti záloglevelekben vagy a magyar állam
által garantált vasúti elsőbbségi kötvényekben is, a
pesti tőzsde napi árfolyama szerint.

Sárosmezei m. k. állam építészeti hivatalból.

Eperjesen az 1877. évi március hava 21-től.

Forgács József,
kir. főmérnök.

Ügyvédi iroda. Advokatus-Kanzlei.

GOLDBERGER JAKAB,
hites köz- és váltó-ügyvéd

f. évi ápril hó 1-jén a **Bergmann'féle**
házba, főutca 19. sz., I. emelet átköl-
tözködik.

Addigi lakása saját házában, fel-
kültváros, 126. sz.

JAKOB GOLDBERGER,
Landes- und Wechselgerichts-
Advokat

überfiedelt am 1. April f. Jahres in das **Berg-**
mann'sche Haus, Hauptgasse, No. 19.

Bis dahin wohnt er im eigenen Hause,
obere Vorstadt No. 126.

Eine möblirte Monats-Wohnung

auf der oberen Vorstadt, No. 126, nächst der Kaserne,
bestehend aus 2 Zimmern, ist an einen oder zwei
Herren stündlich zu vermieten. — Näheres eben-
dortelbst.

A kis-szebeni községi faiskolában létező
3-6 éves

jeles faju ojtványok
darabonkint **50 krjával**

számítva el fognak adatni. A venni szándé-
kozók a városi gazdasági hivattal magokat
érintkezésbe tenni sziveskedjenek.

Kelt Kis-Szebenben, 1877. márc. 22-én.